

Решение № 363 от 27.10.2009 г. по н. д. № 291/2009 г. на Административен съд - Благоевград

Чл. 3, ал. 1 ЗСБТ

Чл. 3, ал. 2 ЗСБТ

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Тодорова

Касационното производство е по реда на чл.208 и чл. от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „... на Е. - П.“ ЕООД, представлявано от Г. А. Б. против Решение №647/07.07.2009г., постановено по НАХД №1519/2008г. по описа на Районен съд - П.. В касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно, а районният съд неправилно е приел вмененото на дружеството нарушение за доказано. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не представя нови доказателства.

Ответникът по касационната жалба - Държавната К. по С. Б. и Т. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата в писмено становище.

Прокурорът от О. П. - Б. дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба и доказаност на нарушението. Моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Административен съд - Б. намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С атакуваното решение Районен съд - П. е потвърдил като законосъобразно Наказателно постановление №01345 от 12.08.2008г. на Председателя на Държавната К. по С. Б. и Т., с което на жалбоподателя на основание 65, ал.2 вр. чл.3, ал.2 от Закона за стоковите Б. и Т. (ЗСБТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 500 лева.

За да постанови този резултат съдът е приел, че търговеца е правилно санкциониран за това, че е извършвал дейност като стоково тържище без да бъде регистрирано при условията и по реда на ЗСБТ, с което е нарушил чл.3, ал.2 от ЗСБТ.

Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на кас.брани гласни и писмени доказателства. Преценени в съвкупност, те налагат направените по-горе изводи.

Касационният жалбоподател не оспорва обстоятелството, че към датата на проверката дружеството е било наемодател на отделни търговци, извършващи търговия на Е. на хранителни продукти, но според него това не означава, че е осъществявал дейност като стоково тържище, поради което не е имал и задължение да се регистрира по реда на ЗСБТ. Тези доводи на жалбоподателя са неоснователни. ЗСБТ е специален закон, целта на който е да създаде правила за търговията на Е. с хранителни стоки. С измененията в закона, обнародвани в ДВ, бр. 85, в сила от 20.10.2006 г., режимът за организаторите на С. Т. е променен от разрешителен на регистрационен. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ, за извършване на дейност като стоково тържище се изисква регистрация при условията и по реда на ЗСБТ. Безспорно е, че такава регистрация дружеството няма. Съгласно легалното определение, дадено в чл. 3, ал. 1 от ЗСБТ, "стоково тържище" е място и инфраструктура за търговия на Е. с налични храни и цветя, на което организаторът на тържището предоставя търговски площи или други активи на продавачите на тържището. В конкретния случай от представените по делото доказателства, се установява, че жалбоподателят в качеството си на наемодател, чрез предоставените от него на търговци складови помещения, възмездно е извършвал именно такава дейност. Следователно, е организиран стоково тържище по смисъла на ЗСБТ, без надлежна регистрация, каквото не му е издадена.

Жалбоподателят е създал фактическо положение на стоково тържище, което е забранено от чл. 3, ал. 2 от ЗСБТ, като е без значение дали е целял или не организиране на стоково тържище, след като фактически е извършвана дейност като такава. Административнонаказателно отговорно за осъществяването на тази дейност без регистрация по закона е всяко лице, което фактически осъществява дейност по предоставяне за ползване на търговски площи за търговия на Е. с хранителни продукти. Следователно правилно и в съответствие с чл.65, ал.2 е ангажирана отговорността на касационния жалбоподател. Наложена имуществена санкция е в минимално предвидения размер от 3 500 лв., под който минимум законът не допуска определянето й.

Предвид изложеното, обжалваното решение се явява правилно и обосновано, не са налице сочените касационни основания за отмяната му, поради което следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.1 и ал.2, предл.1 от АПК, Административен съд - Б.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №647/07.07.2009г., постановено по НАХД №1519/2008г. по описа на Районен съд - П., с което е потвърдено Наказателно постановление №01345 от 12.08.2008г. на Председателя на Държавната К. по С. Б. и Т..

Решението не подлежи на обжалване.

2. /п/ Иван Шекерлийски

Вярно с оригинала!

Г.Б.